

STUDENTEN WEEKBLAD

7de Jaargang.

No. 27.

REDACTEUREN: D. A. DE FREMERY, M. J. GRANPRÉ
MOLIÈRE, J. H. TELDERS, J. P. VALKEMA BLOUW,
R. VER LOREN VAN THEMAAT.

Donderdag

4 Mei '05.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f3,50, bij vooruitbetaling f3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. WALTMAN JR.
UITGEVER • DELFT

Inzendingen die Dinsdagmiddag 12 uur niet aan het redactie-adres zijn bezorgd, kunnen niet meer in het eerstkomend nummer worden opgenomen.
Het adres voor redactie en administratie is: Binnenwatersloot 33.

IN MEMORIAM. ADRIAAN BREEBAART.

† 16 April 1905.

Toen we hem wegbrachten, toen we hem voor 't laatst vaarwel zeiden, daar in dat vreemde stadje, waar hij z'n jongensleven geleefd had tot hij bij ons kwam, toen voelde ik eerst scherp de pijn, hem voor goed te moeten missen.

Afstand te moeten doen van iemand die zoo'n trouwe en hartelijke vriend was, iemand uit één stuk, eenvoudig als de menschen waarbij hij opgegroeid was, altijd opgewekt en sterk, omdat hij alles onder de oogen durfde zien.

Ik hield van hem, en ik zou hem willen eeren.

Ik wilde, dat ieder wist hoe wij van hem hielden, wij die hem kenden, en wat 't ons kostte, te moeten aanvaarden, hem nooit terug te zien, van hem afstand te moeten doen, plotseling en voor eeuwig.

En wie van ons heeft niet gedacht aan 't ondènkbaar, 't verdriet voor hen, die hem 't liefst waren.

De warme klank, die zijn naam voor ons had, zal ons altijd bij blijven; moge zoo zijn nagedachtenis onder ons allen in eere gehouden worden.

S. v. H.

Eerstvolgende REDACTIE-VERGADERING ten huize van den heer M. J. GRANPRÉ MOLIÈRE, Oude Delft 223, op Dinsdag 9 Mei '05, des middags om 4 uur.

STUDENTENWERELD.

Nederlandsche Studenten Schietbond.

De jaarlijksche wedstrijden, sinds 1902, toen ze te Katwijk onder leiding van Leiden plaats vonden, niet meer gehouden, hadden dit jaar plaats op de banen van het landgoed Ockenburg te Loosduinen onder leiding van de Delftsche Studentenweerbaarheid.

Eerst was de wedstrijd vastgesteld op 12 April.

Door den eenige dagen van te voren afgekondigden rouw voor het D. S. C., zou Delft de leiding niet kunnen houden en ook niet aan de korpswedstrijden deel kunnen nemen. Dank zij de welwillendheid van Leiden en Amsterdam, werd daarom nog op het laatste oogenblik de dag verzet op 17 April. Deelnemende vereenigingen waren de Koninklijke Studenten Schietvereniging te Amsterdam, de Leidsche Studentenvereniging tot vrijwillige oefening in wapenhandel „Pro Patria” te Leiden en de Delftsche Studenten Weerbaarheid te Delft.

Het was dien morgen vroeg dag voor velen. Om half negen vertrok het meerendeel der schutters uit Den Haag in een extra-wagen van den Westlandschen stoomtram en werden door de welwillendheid van de direktie tot zoo dicht mogelijk bij het schietterrein gebracht.

Bij aankomst bleek alles goed in orde te zijn, geen geweerstukken enz. werden nog verwacht, tijdens het vervoer geen wapens stuk gegaan, zoodat om half tien begonnen werd.

Al aanstonds bleek, dat de sterke wind geen goed deed aan de zuiverheid van het schieten met Rijksgeweer, vooral waar de afstand groot was.

Waar vroeger de afstand voor geweer hoogstens 200 meter bedroeg, werd deze afstand dit jaar voor het eerst op 300 meter genomen.

Dit werd gedaan naar aanleiding van de wenschelijkheid om de bepalingen voor den wedstrijd zooveel mogelijk in overeenstemming te brengen met die, welke gemaakt zijn door de Koninklijke vereeniging van Nederlandsche Scherp-schutters voor de telken jare te houden groote zomerwedstrijden.

Hiermede in verband werd ook de afstand op revolver op 35 meter gebracht, en op schijven geschoten op genoemde wedstrijden in gebruik. Ook werd op revolver alleen met Rijkmodel geschoten. Een en ander heeft het groote voordeel, dat de overgang van deze wedstrijden op de groote zomerwedstrijden zeer gemakkelijk is.

Om nu tot den wedstrijd terug te keeren.

Door een 25-tal schutters werd deelgenomen, en op elk wapen werd druk geschoten, met uitzondering van een half uur rust om den inwendigen mensch te versterken, werd tot bij vijven doorgepakt.

En nu de uitslag.

Waar het eigenlijk op aan kwam, m. a. w. wie de winnaar zou zijn van het hoofdnummer, het kon dit jaar niet voorspeld worden. De uitslag was, dat Amsterdam met grooten voorsprong met het hoofdnummer ging strijken.

Toch behoeft Delft niet ontevreden te zijn, want de beide andere korpswedstrijden werden door D. S. W. gewonnen, terwijl ook op alle personeele- en vrije baanwedstrijden de eerste prijzen aan schutters van Delft ten deel vielen:

Ziehier de uitslag:

Hoofdwedstrijd.

Korpswedstrijd. Geweer m. '95. Afstand 300 meter. Maximum 5×50 punten.

1. K. S. S., Amsterdam, met 154 punten. Deelnemers: De Kock van Leeuwen, Smit, Duquesne, Aberson, Katz.
2. D. S. W., Delft, met 128 punten. Deelnemers: Van Geuns, Couturier, Van Es, Maclaine Pont, Van der Meulen.
3. Propatria, Leiden, met 120 punten. Deelnemers: Quarles van Ufford, Van Steijn, Bruins, M. Hijmans, Snouck Hurgronje.

Personeele wedstrijd. Geweer m. '95. Afstand 300 meter. Maximum 50 punten.

1. Van Es (Delft) met 39 punten.
2. Van Geuns (Delft) met 37 punten.
3. Van der Meulen (Delft) met 33 p.
4. Quarles van Ufford (Leiden) met 32 p.
5. Duquesne (Amsterdam) met 31 p.
6. Katz (Amsterdam) met 31 p.
7. Zoetelief Norman (Delft) met 30 p.
8. Snouck Hurgronje (Leiden) m. 30 p.
9. Van Ameyden van Duym (Delft) m. 30 p.

Vrije Baanwedstrijd. Geweer m. '95. Afstand 300 meter. Maximum 2×50 punten.

1. Van Geuns (Delft) $43 + 39 = 82$ punten.
2. Duquesne (Amsterdam) $43 + 37 = 80$ p.
3. Quarles van Ufford (Leiden) $39 + 36 = 75$ p.
4. Couturier (Delft) $38 + 36 = 74$ p.
5. E. Hijmans (Delft) $39 + 35 = 74$ p.

Korpswedstrijd Flobert. Afstand 12 Meter. Maximum 5×100 punten.

1. D. S. W. Delft, met 447 punten. Deelnemers: Van Geuns, Van Ameyden van Duym, Van Lith, Van der Meulen.
2. K. S. S. Amsterdam, met 387 punten. Deelnemers: Duquesne, Katz, De Kock van Leeuwen, Aberson, Scholten.

Leiden kwam niet uit.

Vrije Baan Wedstrijd Flobert. Afstand 12 Meter. Maximum 2×100 punten.

1. Van Dam (Delft). $95 + 94 = 189$ p.
2. De Kock van Leeuwen (Amsterdam). $95 + 92 = 187$ p.
3. Van der Meulen (Delft). $95 + 92 = 187$ p.
4. Katz (Amsterdam). $95 + 92 = 187$ p.
5. Duquesne (Amsterdam) $96 + 91 = 187$ p.

Korpswedstrijd Revolver. Afstand 35 Meter. Maximum 3×18 punten.

1. D. S. W. Delft, met 47 punten. Deelnemers: Van der Meulen, Maclaine Pont, Van Geuns.
2. K. S. S. Amsterdam met 38 punten. Deelnemers: Uyttenbroeck, Smit, Aberson.
3. Pro Patria, Leiden met 25 punten. Deelnemers: Bruins, Quarles van Ufford, Snouck Hurgronje.

Vrije Baan Wedstrijd Revolver. Afstand 35 Meter. Maximum 2×18 punten.

1. Van der Meulen (Delft). $17 + 16 = 33$ p.
2. Maclaine Pont (Delft). $16 + 16 = 32$ p.
3. Van Ameyden van Duym (Delft) $17 + 15 = 32$ p.
4. Van Geuns (Delft) $16 + 15 = 31$ p.
5. Aberson (Amsterdam). $14 + 12 = 26$ p.

Extra prijzen werden nog verworven door:

De Kock van Leeuwen (Amsterdam) hoogste serie in in den Hoofdwedstrijd.

Van Geuns (Delft) hoogste serie Rijksgeweer.

Van Geuns (Delft) hoogste serie Revolver.

Duquesne (Amsterdam) hoogste serie Flobert.

Na het eindigen van den wedstrijd werd een foto genomen van de gezamenlijke deelnemers.

Des avonds had in Restaurant Royal de gemeenschappelijke maaltijd plaats, waar 16 personen aanzaten. Aan het einde had de uitreiking der prijzen plaats.

Met dankbaarheid kan gewag gemaakt worden van de mooie prijzen, uitgelooft door den Senaat van het D. S. C., den heer S. J. van den Berg, den heer R. de Block, het Dagelijksch Bestuur van den N. S. S. B., de Besturen der deelnemende vereenigingen, die den voorraad prijzen zeer verrijkten.

LITTERATUUR EN KUNST.

Indrukken bij 't optreden van Miss Duncan.

Rechts naast me zitten twee juffrouwen in enorm geanimeerd gesprek, links naast me een vader met smachtende dochter, voor me een paar half verloopen sujetten, ik vervloek de plaats waar het noodlot mij wierp; of er een betere plaats te vinden ware? Den Haag heeft een allerdomst specimen van zijn publiek uitgezonden, nog stupider dan 't opera-publiek, wat nog al wat zeggen wil.

Als eindelijk de muziek begint, zonder dat Miss Duncan optreedt, gaat dit klein incident ongemerkt voorbij. Rechts hoor ik nog kalm hardop doorkakelen over engagements en andere belangrijkheden: „Juffrouw, zoudt U mij het groote genoeg willen doen onder de muziek niet te praten.” Een nijldige blik en gesprek gaat voort. Trouwens wat doet het er ook toe, één meer of minder, 't wordt eenvoudig niet als concert erkend.

Dan treedt Miss Duncan op, nog wat niet binnen te houden opmerkingen, dan is 't praten uit, goddank, want zoo dadelijk al is 't of ze met zich meevoert Hellas' blauwen hemel met zijn heerlijkheid, 'tis als overspoelen haar zijn lenteluchten als gaat ze in de transparente ether van het oude Griekenland. Griekenland, het land van purperen luchten boven kalme majestueuse bergenlijnen, daar danste Nausikaa met hare makkers in het bloemrijke gras, zoo is het dat Miss Duncan danst.

En daarom moet men haar niet zien te midden van een antipathiek publiek in een benauwde zaal, want iedere kunst eischt eenigermate gunstige omstandigheden, hoe veel, veel te meer dan niet een kunst als deze, die door haar nieuwigheid nog onbegrijpelijk is. Wanneer de bewegingen ietwat aan acteren doen denken, hoor ik links naast me, dat 't stille spel van Sarah Bernhard toch beter is!

In vervoering komt het publiek eerst door een zekere consessie der kunstenaars als in Donauwellen. Wat moet ze doen? Is 't publiek op te voeden om deze kunst te begrijpen?

R. V.

Tentoonstelling St. Lucas.

De Vereeniging van St. Lucas hier te Delft geeft wel blijken dat zij vol ijver haar taak opvat. Want reeds nu, weer in de Paaschvacantie heeft ze een tentoonstelling georganiseerd. Wel is het jammer voor de studenten dat die juist viel in de vacantielijd. Zodoende kan St. Lucas niet met voldoende recht klagen over te weinig belangstelling bij studenten, wanneer ze zoo haar tentoonstellingen in vacantie houdt.

Toch was het deze keer zeer zeker de moeite van een bezoek overwaard.

Eigenaardig waren de drie gescheiden groepen waarin de exposities geplaatst waren en die zoo typeerden het onderscheiden soort werk uit de verschillende eeuwen. Vond men in de eerste groep de reproducties van de meesters uit de 17de en 18de eeuw, het eigenaardige werk van de oude Hollanders in portretten of landschappen, de 2de groep daarentegen werd gevormd door een 25 tal bladen uit de Brevarium Grimani en was het minitieuze fijne schilder en teekenwerk der primitieven, die nauwkeurig tot in details aangegeven al wat ze zien.

Dat zijn teekeningen die ons verbazen door de groote massa kleinigheden, die men er op vindt, hoe langer men er naar kijkt, telkens en telkens treffen weer nieuwe bijzonderheden ons oog.

De derde groep was in tegenstelling met de twee andere uiterst modern, want het waren de illustraties van Henricus van de Haleweyn sage die hier tentoongesteld werden. Dit waren juist teekeningen niet naar de natuur, maar die in schoonheid en symboliek van lijn en kleur hun beeld tot uitdrukking brachten.

F.

BOEKBESPREKING.

Akademisk Foreningsblad.

Aan Holland wordt om zoo te zeggen het hof gemaakt! Nu een nummer in rood-wit-blauw omslag, met opnieuw een hoofdartikel over Holland, alles prachtig; Hollanders moeten komen op de komende vergadering op Rügen enz. Een tweede artikeltje over vereeniging van Akademisch studeerenden in den geest der vakvereeningen is wel interessant. 't Komt hier op neer, dat de studenten moeten optreden voor hunne eigen rechten, voor hun vrijheid en niet zich laten ringelooeren door wie boven hen staan; de studeerenden hebben te eischen wat ze studeeren willen. Voor ons land geldt dit ook wel al valt dit onder het werk van een commissie tot behartiging van Studentenbelangen,

zoolang die blijft zooals ze is, geeft ze toch nooit de richting aan onze studie.

Dan een stuk over Gezondheid en Geheelonthouding.

Nog wat over de samenkomst op Rügen; over allerlei vereenigingszaken, wat politiek, een stuk uit de Times over inpalmen van Holland door Duitschland.

R. V.

PRO EN CONTRA No. 3.

Vegetarisme.

Volgens de aankondiging zal Pro en Contra een reeks van vlugschriften zijn over vraagstukken van maatschappelijk gebied, die daarin door twee schrijvers van tegengestelde meening behandeld worden, zoodat de lezer, na kennis genomen te hebben van de wetenschappelijke argumenten voor en tegen, zich een oordeel over de kwestie kan vormen. 't Plan lijkt zoo wel heel aardig. Of het echter goed zal gaan betwijfel ik wel eenigszins, want er zijn bezwaren. Want gewoonlijk laten die maatschappelijke vraagstukken twee meeningen toe en zijn ze niet zoo even, na kennisneming van het voor en tegen, te beoordeelen. Wel echter is een goed iets van deze serie, dat men hier de argumenten van voor en van tegenstanders naast elkaar te hooren krijgt, want die zijn vaak moeilijk te verkrijgen. Argumenten ten voordeele van het vegetarisme bijv. hoort men vaak, maar de argumenten er tegen, ten minste de wetenschappelijke verschijnen zelden.

Waar nu dat boekje door twee artsen geschreven is (Pro: B. Sybrandi; contra: Dr. J. Schrijver) zou men dus kunnen verwachten, vooral hier van een medisch standpunt, eens de voor en nadeelen uiteengezet krijgen.

Dat valt echter wel wat tegen, want bijv. Dr. Schrijver zegt: „Hoe gemakkelijk het ook valt, de argumenten samen te brengen, waardoor 't mogelijk is 't vegetarisme ook van wetenschappelijk standpunt te oordeelen, 'tis immer een hoogst precaire zaak die motieven den leek in handen te geven.

Ook treffen we bij den contra-schrijver de bewering aan: „De genoemde proeven toonen integendeel aan, op hoe wonder harmonische wijze 't lichaam bij de spijsvertering te werk gaat. De aard der spijsverteringssappen verschilt met 't voedsel, waardoor ons lichaam voor schade door 't voedselgebruik wordt gevrijwaard.” Dit is nu toch ook net zoo goed als een sterk argument voor het vegetarisme te beschouwen.

Maar zoo zijn de beide stukjes nogal oppervlakkig. Men treft b. v. weer aan: het fabeltje van Buddha stervende door overmatig gebruik van varkensvleesch enz. Ook is 't wel wat verward.

De slotconclusie hierover moet luiden:

De verdediger is wat verward, blijft echter op zijn terrein van wetenschappelijke argumenten; is echter wel zwak, maar de aanvallen van het vegetarisme is in geen deele in staat ons te overtuigen; dwaalt te veel af, met een hautaine kleinachting, sprekende over de ethische zijde en komt weinig met wetenschappelijke bewijzen aan.

DE F.

INGEZONDEN.

Partijkiezen.

„Daarom is 't zoo jammer dat zoo jong reeds studenten zich aansluiten bij partijen, die later de richting van hun leven zullen bepalen, dan is de kans zoo groot, dat ze „hopeloos eenzijdig worden”.

Bovenstaande aanhaling uit het artikel „Versteeningen” van De F. is wel minder motto dan wel aanleiding voor de volgende beschouwing. Evenmin als in het vorige artikel (van M. I. en Erwé) door de redactie o. a. wegens niet „degelijke behandeling” geweigerd, is het mij onmogelijk aan den hoogen eisch, die een dergelijke rekbare term kan inhouden, te voldoen. Immers ik zou „tien Studenten-Weekbladen noodig moeten hebben” wilde ik er evenveel over schrijven (en dit is zeer goed mogelijk) als bijv. een behandeling van het Vegetarisme zou eischen, indien ze voorkwam in een tijdschrift voor Vegetariërs, inplaats van in het S. W. Aangezien nu dit laatste, noch bovengenoemd tijdschrift, noch een partijblad is, zoo beroep ik mij, wanneer me eenige oppervlakkigheid wordt verweten, bij voorbaat op het excuus van die 10 vol-te-schrijven weekbladen, hopende dat dit aantal voldoende mag zijn, de redactie tot

opname en mogelijke debaters tot welwillendheid te bewegen.

Ofschoon het volgende meer een beschouwing over het partijkiezen dan enkel een kritiek op bovenstaande aanhaling bedoelt, is opname hiervan toch nog slechts mogelijk als de redactie voortaan toestaat ook kritiek te leveren op uitingen onder de rubriek „Litteratuur en Kunst” voorkomende. Want kritiek moest er komen, van hen die bij eenige partij zijn aangesloten, (daargelaten nog de protesten van geologische zijde, omdat wij allen, natuurlijk ook de redactie, er tegen zijn dat de wetenschap vervalscht, zij het dan in „litteraire” vorm aan de massa wordt geleeraard.)

Het bevreemdt me dan ook zeer, dat er niet anderen zich geroepen voelden tegenover enkele beweringen uit meergenoemd artikeltje hunne opvatting te plaatsen. Of zijn de leden der R. Katholieke en Christelijke Studentenverenigingen het er mede eens?

Hoewel de bewering oud en vele malen gebruikt is, zoo leven we tegenwoordig in een periode waarin ze de typische uiting is van den geest onder het overgrootste deel der Delftsche studenten, een geest waarvan we de afspiegeling zien in den inhoud van het Studentenweekblad.

Want het moge vreemd schijnen, maar waar we dit motief ook hooren aanvoeren, steeds is het bij hen, die de minste belangstelling toonen in 't maatschappelijk leven. (Zooals altijd geldt ook dit in het algemeen.) Welke de oorzaken zijn voor die laksheid, of het tegenwoordig stelsel van ketterjacht op de al te vooruitstrevenden velen den mond doet houden en hen brengt tot onverschilligheid, dan wel andere redenen, kunnen we buiten bespreking laten.

De lusteloosheid is er en de weerspiegeling ook

Waar is gebleven die vroegere belangstelling in sociale en economische vraagstukken, waar vinden we nog die lust om de maatschappij te leeren kennen, met wier basis, den arbeid, wij ingenieurs zoo nauw in aanraking komen. Men coquetteert met filosofie, houdt een enquête naar studentenlieders. Het eerste onschuldig, zoo men niet al het andere veronachtzaamt, de laatste op zichzelf heel verdienstelijk, als verschijnsel zeker niet te negeren en mét hare uitkomst een document te meer, niet alleen voor de studie van de positie van den tegenwoordigen student in de maatschappij, maar tevens voor het verband tusschen die vraag naar liederen en het gebrek aan belangstelling in maatschappelijke toestanden.

Want wie meeleeft met de maatschappij van nu, voelt zich niet geroepen een liedje te zingen op de vrijheid en de vreugd van het student-zijn. Hij heeft andere dingen te doen dan liedekens te maken of aan te heffen, die een gemeenschappelijk voelen der studenten moeten weergeven, tot grondslag moeten hebben een eenheid, die niet bestaat; en wier verheerlijking dan ook valsch en opgeschroefd zijn moet.

Maar basta; de uitkomst der enquête is nog niet bekend en dus ook hare gevolgen niet te overzien.

Dat er altijd langzame en vlugge mensen zullen blijven, kunnen wij aannemen als een uitgemaakte zaak. Maar dan zullen er ook steeds weer gevonden worden, die spoediger tot klaarheid en in het bezit eener levensbeschouwing komen dan anderen.

Zeker, er zijn mensen, die zich heel vlug een opinie vormen, welke dan ook spoedig weer, daar de grondslag los is, omver is te werpen. Zulke van-den-hak-op-den-tak-springers zullen zich dan ook niet lang bij één partij ophouden, zij komen hier alzoo niet aanmerking, wijl hunne oppervlakkigheid een waarborg is tegen hopeloos eenzijdig worden.

Het wil me voorkomen, dat zoo'er iets te bejammeren valt, de vluggeren meer reden zouden hebben hun langzamere makkers, — die toch ook eenmaal partij zullen moeten kiezen —, te beklagen, dan de laatsten om over hunne vluigere kameraden te treuren, wijl deze eerder dan zij een steun voor het leven, een levensdoel en ideaal vonden.

Sluit men zich bij eenige partij aan, zoo kan toch worden verondersteld, dat ook een meer algemeene levensbeschouwing, zij 't dan in groote lijnen, aanwezig is.

Voert hier nu niet tegen aan, dat men zich niet behoeft aan te sluiten al is men in het bezit van een bepaald inzicht in maatschappelijke toestanden, al heeft men voor zich zelve reeds een wijze en richting voor vervorming en verbetering der maatschappij vastgesteld. Dat aansluiten is dan een formeele kwestie, inderdaad heeft men al partij gekozen. En waarom dan gearzeld met händelen, zoo ge u na ernstig, onderzoek een meening hebt gevormd,

waarom dan gewacht of ge misschien later eens van opinie kunt veranderen? Tot hoelang moet ge dan wel wachten? En hebt ge u te schamen, over wat gij deedt volgens uw eerste inzichten, indien later uw meening zich mocht wijzigen? Gij deedt 't immers uit volle overtuiging! En mij is liever degene die werkt en handelt en leeft, die mensch is, en daarom ook fouten kan maken, dan hij die angstig waakt tegen eenzijdigheid en stil zit, stil kan zitten, nú.

Maar is het waar dat jong zich aansluiten tot eenzijdigheid leidt? Immers neen! Een ideaal dat leeft, een stuk leven van hem die het bezit, drijft steeds meer tot onderzoek naar alles. Het is geen versteening, maakt niet eenzijdig. Het spoort juist aan, tot leeren kennen van het standpunt, de argumenten en motieven der tegenstanders (aangenomen dat men behoort tot een partij die geen bajonetten te harer dispositie heeft). Men móet juist als zoodanig zich van alles op de hoogte stellen wil men in het geestelijk gevecht niet de mindere zijn. En vaak wordt men door den tegenstander op een leemte in eigen kennis gewezen en gedreven tot nadere studie van datgene waarover men wellicht al te voorbarig een oordeel velde.

Zoo zullen bijv. de $\wedge \wedge \wedge$, als L. Q. hen te woord staat, en ze trekken partij van zijn antwoord — een volgend maal waarschijnlijk niet weer zulke enormiteiten over het socialisme en de „socialistische toekomststaat” debiteeren.

Werkt die prikkel ook bij de anderen, de veelzijdigen? En dat hij de hoofdmotor is voor de ontwikkeling, bewijst de praktijk maar al te dikwijls. Zeker, eenzijdig zijn we, omdat we den weg vóór ons zien en nu die ééne richting de juiste weten.

Maar gij, neutralen, die tóch niet neutraal zijt, zoekt gij wel allen ernstig naar een oplossing. Of is 't meerendeel onder u neutraal omdat ge te laksch zijt een opinie te vormen?

Zeker, er zijn er, die ernstig zoeken, goede degelijke liederen, die alles van alle kanten willen bezien, zich inwerkend in alle mogelijke gedachtegangen en die er dan ook wel zullen komen, als hun tijd van leven wordt gelaten. Maar ge kunt niet ontkennen dat het meerendeel van ulieden te lauw is zich een meening te veroveren, of voor die meening te vechten.

Er zijn bovendien ook zooveel andere dingen, die uw tijd in beslag nemen. Wat gaat u de maatschappelijke worsteling aan, wat het lijden van zooveelen, de ontzettende ellende en het grievendst onrecht! Ge hebt geen tijd! Wellicht neemt ge er kennis van, maar de tijd ontbreekt u om het van alle kanten te bezien, en ge wilt niet eenzijdig worden. Ge zoudt misschien wel eens in heilige verontwaardiging willen uitbarsten, als ge maar te weten kondt komen, wie nu eigenlijk gelijk had. En bovendien, uw jong enthousiasme, uw jeugdig vuur is daar te goed voor. Laat uw jonge vreugde in jeugd-roes schateren en hoogtij vieren in vroolijk samenzijn, in spel en feest. Neem alles op, neem waar, ontwikkel uw geest alzijdig, zóo desnoods, dat hij bolronde en tot speelbal wordt van een ieder, maar kies geen partij, in godsnaam geen partij! Later, later moet ge pas willen gaan „versteenen”, als ge een positie bekleeden gaat en het gebruik eischt dat ge er een serie vaste denkwijsen op na houdt.” Laat dan kristallen schieten, van ontwikkeling geen sprake meer zijn, tot versteening worden wat eens mooi was en bloeide. Want weet, dat is uw toekomst, zoo leert het de alzijdige psychologie.

Evenwel in den regel is het anders. Juist als student staat men het minst bevooroordeeld, het minst partijdig tegenover de maatschappij. Wij vervullen nog geen rol in het economische leven, missen dus den factor, die bij de meeste mensen de overheerschende kracht is, welke hun inzicht in die maatschappij bepaalt. (De invloeden van opvoedingen 't milieu waarin men zich beweegt, die natuurlijk ook onder studenten zeer sterk werken, bespreek ik hier niet, vandaar de term het minst bevooroordeeld). En daarom is ons partijkiezen het minst onpartijdig. Vooral als wij aan de zijde van den arbeid ons scharen. Komen we nu in het maatschappelijke leven, dan komt onze positie ons te hulp in het verkrijgen van ideeën, tenzij wij er reeds van te voren ideeën op na hielden, in strijd met die, welke ons het eigen economisch belang oplegt. In 't laatste geval is er strijd, veel strijd soms noodig, wil men getrouw blijven aan wat ons het liefste is. En velen blijken dan ook te zwak, ze volgen den gemakkelijksten weg, d. i. dien, welken het eigen belang en dat van hun klasse aanwijst. Niet dus het „gebruik”, dat ideeën van ons eischt, maar onze positie in de maatschappij, die maar al te gewillig is ze ons te verschaffen.

(Zie vervolg Tweede Blad.)

TWEEDÈ BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 4 MEI 1905. No. 27.

Nu is het waar, dat wij in onzen jeugd toegankelijker voor andere ideeën zijn dan op lateren leeftijd. Zijn oudere menschen eenmaal in het bezit van vaste denkwijzen, die zij zich eigen hebben gemaakt, zoo gaan ze niet licht tot andere over. Echter moet ik opmerken dat vaste ideeën geen versteeningen zijn, maar wel degelijk voor hunnen bezitter leven, en ook voor de maatschappij nog niet dood behoeven te zijn. De grens van den leeftijd, waarover men geen nieuwe ideeën meer kan opnemen, ligt ver voorbij de jaren dat de student de maatschappij binnentreedt. Een sprekend voorbeeld hebben we immers in onzen premier, toch zoo waar niet de eerste de beste.

De periode van student zijn dus is een tijd, waarin we het minst door klasse-inzicht bevangen partij kiezen. Het partij kiezen is niet een daad die hopeloos onzijdig maakt. Wél een die ons een richting aangeeft. (In alle richtingen kunnen we nu eenmaal niet.) Ons ideaal wijst ons dien weg, ons ideaal waarvoor wij leven en werken. Wij zijn gelukkig omdat wij ons geven aan de zaak, die wij liefhebben, gelukkig omdat wij den weg weten, dien we hebben te gaan.

Laat er dan menschen zijn die ons bejammeren, wij willen niet missen wat ons heilig is, en ons hooger en hooger opvoert tot wijder en wijder horizon.

Jammert niet over ons, gij partij- en wellicht meeningloozen! Volgt ons, er is zooveel te doen! Gij moogt niet stil zitten. Gij belemmert ons in het gaan, gij kleurlooze inerte massa, die de kracht van onze actie smooit als het zand de kogel. Gij zijt een rem voor de ontwikkeling, die voort komt uit maatschappij strijd, nú. Maakt front tégen ons, dan zal de sterkste blijken, en worstelend winnen we in kracht. Maar kiest partij! „Sta hier, sta daar!” klinkt het parool der tijden.

ERVÉ.

Het hoofdbestuur der vereeniging „Volksweerberaarheid” deed ons onderstaande circulaire toekomen met het verzoek, die wel te willen afdrukken.

UTRECHT, Mei 1905.

Landgenooten!

Onder ons verdeeld volk wordt de partijstrijd steeds heviger; daardoor dreigt het gevaar, dat op den achtergrond geraken belangen, waarover schier allen het eens zijn, met name dit groote volksbelang: het behoud onzer nationale onafhankelijkheid.

Geloof niet wat laf-berekenende flauwhartigheid U in fluistert: „De een zal ons den ander niet gunnen.” Ziet naar Finland; herinnert U den oorlog in Zuid-Afrika, hoe pijnlijk de herinnering zij. Zegt niet: wij loopen geen gevaar. De dag des gevaars kan komen als een dief in den nacht. Die dag zal ons volk vinden: onvoorbereid om zijn zelfstandig bestaan te handhaven.

Zeker, Je Maintiendrai is een fier woord; ons leger zal zijn plicht doen; wij gelooven, dat ook hier Botha's en De Wet's, De La Rey's en Théron's zullen opstaan.

Doch wat zal dat alles baten, zolang het grootste gedeelte onzer mannelijke bevolking ongeoeffend, buiten staat is deel te nemen aan de verdediging onzer onafhankelijkheid? Misschien niet eens genoeg om met eere te bezwijken. Waakt dan, terwijl het nog tijd is. Een volk met een roemvol verleden, een taaie, zij 't ook soms sluimerende, kracht en natuurlijke hulpmiddelen als het onze, kan niet blijvend onderworpen worden, indien dat volk het niet wil.

Laat ons, hoe verdeeld ook, vóór alles zorgen baas te blijven in eigen huis.

Maar dat kunnen wij slechts, indien wij onze kleinmoedigheid en onverschilligheid in dezen afleggen en eendrachtig samenwerken om alles te doen, wat in de toekomst ons onafhankelijk volksbestaan kan verzekeren.

Eerst wanneer allen in staat zijn, in tijd van nood voor het vaderland te strijden, zullen wij gerust kunnen zijn op de overwinnelijke kracht, die uitgaat van een vastberaden, slagvaardig, goed georganiseerd volk. Slechts wettelijke regeling zal ons in dien toestand kunnen brengen. De

eisch van zulk een regeling mag op geen enkel politiek program ontbreken; van ondergeschikt belang te achten zijn alle andere voorwerpen van wetgeving, vergeleken bij het zijn of niet-zijn, dat voor alle Nederlanders hierbij op het spel staat. Het Nederlandsche volk heeft het recht te verwachten, dat een dusdanige regeling binnen den korst mogelijken tijd tot stand komt.

Sedert vijf jaren is de Vereeniging Volkswerberaarheid, waarin met uitzondering der sociaal-democraten alle partijen zijn vertegenwoordigd, bezig met woord en daad deze beginselen onder ons volk te verbreiden.

Ondanks de onverschilligheid van velen en de tegenwerking van sommigen, hebben wij — gesteund door de Regeering en door trouwe medestanders — reeds vrij wat kunnen doen tot het voorbereiden van betere toestanden in dit opzicht.

Ook ons hoofdstreven, het zedelijk en lichamelijk weerbaar maken van ons volk, vindt meer en meer ingang en waardeering.

Voorloopig is thans ons doel, een wet in het Staatsblad te krijgen, die onze leus: allen weerbaar tot werkelijkheid maakt. Daartoe zal de wetgevende macht van het noodzakelijke eener wettelijke regeling doordrongen moeten worden. En dit zal eerst dan kunnen gelukken, indien het Nederlandsche volk eenstemmig en ernstig den wil te kennen geeft, dat ieder Nederlander bij de wet verplicht wordt aan de landsverdediging mede te werken.

Landgenooten! Onthoudt ons daarom Uwe medewerking en Uwen stem niet. Sluit U aan bij onze Vereeniging en laat in de a. s. verkiezingsdagen bij elke vergadering, en aan de candidaten, en aan de kiezers de vraag worden voorgelegd: *Zijt gij bereid de onafhankelijkheid van ons vaderland deugdelijk te verzekeren door mede te werken om te verkrijgen: hetzij algemeenen dienstplicht, hetzij wettelijk geregelde oefenplicht voor allen die buiten de militie blijven; daarenboven verplichte lichaams oefeningen op alle scholen. Tusschen den schoolplichtigen en den militieplichtigen leeftijd eveneens lichaams oefeningen, gepaard aan verplichte schietoefening vóór en na de vervulling van den wettelijken dienst- of oefenplicht.*

Landgenooten, steunt en helpt ons hierin; het geldt Uwe hoogste belangen.

Het Hoofdbestuur van Volkswerberaarheid:

Dr. G. Kalff, Voorzitter, Leiden, Pieterskerkhof 36. J. C. Fabius, Onder-Voorzitter, 's Gravenhage. T. Oly, Zaandijk. Mr. H. Verkouteren, Amsterdam. Prof. M. Noordzij, Kampen. Dr. B. C. Goudsmit, Zutphen. Mr. A. D. H. Fockema Andreae, Leeuwarden. Mr. A. W. F. H. Sanger, Groningen. G. C. Lunsingh Meijer, Assen. P. J. Geill, Delft. J. T. T. C. van Dam van Isselt, Utrecht. R. P. Verspijck, Utrecht. A. L. W. Seyffardt, Secretaris, 's-Gravenhage, Bezuidenhout 213. Mr. C. J. Pekelharing, Penningmeester, Amsterdam, Nieuwendijk 121.

BERICHTEN EN MEDEDEELINGEN.

De Uitvoering van het D. S. M. G. „Apollo”, uitgesteld wegens Corpsrouw, zal nu worden gegeven op Donderdag 11 Mei a. s.

A G E N D A.

DELFT.

Woensdag 10 Mei. Stads Doelen. Rotterdamsch tooneelgezelschap: „La Belle Marseillaise”; 8 uur.

DEN HAAG.

Vrijdag 5 Mei. Ned. Tooneel: „Marguerite Gauthier”; 8 u.

Zaterdag 6 Mei. Hollandsche Schouwburg. Ned. tooneelvereeniging: „Allerzielen; Art. 188”; 8 uur.

Zondag 7 Mei. Ned. Tooneel: „Inkwartiering”; 8 uur.

Maandag 8 Mei. Diligentia: „Schillerfeier”; 8 uur.

ROTTERDAM.

Vrijdag 5 Mei. Groote Schouwburg: „La Belle Marseillaise”; 8 uur.

ADVERTENTIEN.

De ondergeteekende, een duidelijke hand schrijvende en met copieërwerk vertrouwd, biedt zich aan voor het overschrijven van dictaten en ander schrijfwerk

Adres M. LANGERVELD, Dertienhuizen No. 1.

IEMAND; goed kunnende **schrijven vraagt:** (143) Dictaat of ander Schrijfwerk. tegen matigen prijs. Adres Bureau van dit Blad.

Met September te huur aangeboden: drie gemeubileerde Voorkamers, ieder met frissche Slaapkamer.

Adres OUDE DELFT 23, nabij de Rotterdamsche Poort.

Groentijd 1905.

H.H. Studenten worden attent gemaakt dat er nog **één flinke Zaal disponibel** is, voor **30 à 32** personen. Conditien nader te bespreken.

Br. fr. lett. A, bij den Boekhandelaar J. VIS Jr., Delft.

Passage Bureau

J. DE KUYSER & ZONEN,

Oude Delft 229 en 231.

Stv. Mij. „Rotterdamsche Lloyd”,
via Rotterdam-Marseille.

Stv. Mij. „Nederland”,
via Amsterdam-Genua.

Alle informatien zoowel voor passagiers als voor verzending van goederen kosteloos verkrijgbaar.

Heden verscheen bij den Uitgever J. WALTMAN Jr.:
BROUWER.

Leven, Kunst en Mystiek.

Prijs / 0,75.

Onlangs verscheen:

BERLAGE.

Over de waarschijnlijke ontwikkeling der Architectuur.

PRIJS / 0,50.

Café-Restaurant HOTEL CENTRAL.

Levering van Déjeuners, Diners, Soupers, Koude en Warme Schotels.

Uitstekende gelegenheid om te Dineeren ook bij abonnement.

Verschillende appartementen voor Vergaderingen.

Pilsener Urquell. Spatenbier.

G. M. VAN DE SEIJP Hz., Cuisinier.

Zooeven verscheen aflevering I van

OUDE KUNST.

Reproducties in kleuren van beroemde oude Meesterwerken.

Het doel, dat met deze uitgave beoogd wordt, is het geven van afbeeldingen, welke den oorspronkelijken kunstwerken zoodanig nabij komen, dat het beginsel, om de werken zelve de hoofdzaak te doen zijn en niet de oordeelvelingen en beschrijvingen er van, wordt bereikt.

De groote Oude Meesters zullen in deze afbeeldingen bij het kunstlievend publiek worden geïntroduceerd, en dat wel door de best mogelijke technische reproductie-methode. Want slechts daardoor kan men den aandachtigen beschouwer den indruk geven van den geest en de persoonlijkheid der kunstenaars die de gereproduceerde werken hebben vervaardigd.

De verzameling dan, waarmede hier begonnen wordt, zal werken der voornaamste Meesters, die in het bezit van verschillende groote Museums zijn, omvatten o. a.: Rembrandt, Raffaël, Rubens, Ruysdael, Dürer, Van Dyck, Murillo, Teniers, Van Ostade, Pieter de Hoogh, Tizian, G. Coques, Brueghel, Memling, Brouwer, Hobbema, P. Veronese, Van Goyen, Vermeer, Potter, Tiepolo, Cuyp, Holbein, Frans Hals en vele andere beroemde schilders.

Het werk zal worden uitgegeven in 12 afleveringen in 4°. formaat, elk met zes platen à / 1,25 per aflevering.

Men teekent in bij J. WALTMAN Jr., Boekhandel, Binnenwatersloot, alwaar ook afleveringen ter inzage zijn.

Abonneert U op

„SPORTKRONIEK”

Weekblad voor Sport.

Verschijnt Donderdags.

Abonnementsprijs / 4,— (bij vooruitbetaling).

Uitgever: J. WALTMAN Jr. — Delft.